

mine Udtalelser for nogen Tid siden har bidraget til, at det ærede Medlem har haft en ubehagelig Oplevelse i Landstinget, da jeg holdt en Tale om det saakaldte Afrustningsforslag. Det ærede Medlem mente ved den Lejlighed i min Tale at have hørt Toner, der var i Overensstemmelse med Tonefaldet hos en Krigsminister, som levede for en hel Del Aar tilbage. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem tidt og mange Gange benyttede Ordet Krigsminister. I og for sig kan jeg selvfølgelig ikke have saa meget derimod — enten man siger det ene eller det andet, kommer det jo ud paa eet —, men det ærede Medlem benyttede det Ord saa ofte, at jeg tænkte ved mig selv: Man merkt die Absicht. Der var sikkert en lille Bihensigt med, at det ærede Medlem stadig om min Person brugte Ordet Krigsminister. Jeg ved naturligvis ikke, om man i det radikale Kabinet's Dage den ene Gang efter den anden talte om Dr. Munch som Krigsminister. Jeg har imidlertid lagt Mærke til paa politiske Møder, at naar det er en Venstremand, der er i Spidsen for Forsvarsministeriet, saa er det altid „Krigsministeren“, det skal lyde saa bombastisk, men er det en radikal eller en Socialdemokrat, der er i Spidsen for de to militære Ministerier, er det „Forsvarsministeren“. Jeg vil gerne henstille til det ærede Medlem — det er ganske vist kun en ringe Ting — men skulde vi ikke blive ved det sidstnævnte, Forsvarsministeren. Jeg synes, det passer bedst, efter at vi har faaet civile til at staa i Spidsen for de to Administrationer. Men det ærede Medlem mente altsaa, at jeg skulde have udtalt mig i Overensstemmelse med vedkommende Krigsminister for tredivte Aar tilbage, det var omtrent de samme Toner, der lød. Jeg er nu ikke sikker paa, at det ærede Medlem, der er uhyreskarpsindig — det ved jeg —, har hørt rigtig efter, hvad jeg har sagt. Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem ret hurtigt, efter at jeg var begyndt at tale om et militært Spørgsmaal, var vendt tilbage til Fortiden, da det ærede Medlem sad i Tinget sammen med vedkommende Krigsminister og var i Besiddelse af stor Kampglæde overfor hele det System, vi havde i 80erne her i Landet. Jeg vil ellers gerne anmode det ærede Medlem om, naar han mener, at jeg skulde have udtalt mig her som kras Militarist, at citere Udtalelser, jeg har brugt, for saa kan vi diskutere det; men at han saadan i al Almindelighed slynger ud, at jeg skulde være en særlig skrap Militarist, kan jeg ikke modtage. Det eneste, det ærede Medlem i denne For-

bindelse nævnte, var den Udtalelse, jeg har brugt om Landets unge Sønner, at de skulde have en anstændig Behandling i Kaserne. Mon det ærede Medlem og jeg ikke kunde blive enige om det? Jeg ved ikke, om det ærede Medlem selv har Sønner, der har været Soldat, men det er jo ikke frivilligt, de unge Mennesker aftjener deres Værnepligt, og enten vi har den ene eller den anden Anskuelse om Militærspørgsmaalet, synes jeg, vi kan være enige om, at de indkaldte skal have en ordentlig Behandling og en ordentlig Bolig. Det eneste, jeg har sagt, er, at Kaserne skal ikke være Fattiggaarde. Og jeg havde nær sagt, at de mange Steder er i den Grad forsømte, at de ligner det. Saa længe jeg har med disse Forhold at gøre, vil jeg bestræbe mig for, at Kaserne faar baade et anstændigt Udseende og ordentlige Lokalteter, saa man kan være bekendt at sende de unge Mænd derhen i de flere eller færre Maanedre, de skal aftjene deres Værnepligt.

Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem var lovlig langt ude, naar han udtalte sig om Svælget mellem Partierne i dette Spørgsmaal; han nævnte særlig det Svælg, der var mellem Venstre og det radikale Venstre; ellers kunde der maaske være Tale om Samarbejde, men her var der jo et Svælg mellem de to Partiers Anskuelser. Mon der i det hele taget, naar vi ser paa vort beskedne Militærvæsen, kan være Tale om et Svælg mellem Partierne? Man skulde ikke tro det. Men der er jo desværre ingen Sag, der er blevet benyttet i den politiske Agitations Tjeneste af Socialdemokrater og Radikale i den Grad som netop denne, til Trods for at vi har det mest beskedne Militærvæsen af alle de smaa Lande, vi kan sammenligne os med: Norge, Sverige, Holland og Svejts, hele Rækken igennem. Det er kun det, vi hævder, at vi kan ikke gaa fuldstændig paa egen Haand, men maa tage noget Hensyn til, hvorledes man indretter sig i andre smaa Lande. Dem staar vi sammen med i Folkenes Forbund, og vi har Pligter, vi maa opfylde i den Henseende ligesom disse andre Lande.

Det ærede Medlem kom saa ind paa at nævne Tal, og det tror jeg ikke, han skulde have befattet sig med. Her tror jeg rigtig nok, det ærede Medlem er i høj Grad ude paa gyngende Grund. Han sagde, at vi skulde sammenligne, hvad de Radikales Forslag vilde koste, 16—17 Millioner, med de 54 Millioner, som findes i det Forslag, vi her behandler. Det er jo en splittergal Sammenligning. Jeg vil bl. a. gøre opmærksom paa, at de civile Institutioner under